

За да се използва отровата на кобрата, въ Парижъ открили особено заведение. Скоро обаче разбрали, че е мъчно да се пренасятъ тия змии на голѣми разстояния, защото не могатъ да понасятъ липсата на вода, освенъ това умиратъ подъ 40°C., а пкъъ голѣмата горещина ги омаломощава.

Ето защо въ Индия е основанъ единъ особенъ *цифликъ за змии*. Военнитѣ лѣкари и лесничейтѣ каратъ населението да лови голѣмо количество змии. Щомъ пристигнатъ въ станцията, служителитѣ ги изваждатъ отъ сандѣцитѣ, претеглятъ ги, записватъ и ги поставятъ въ металически сандѣчета съ решетки.

За да се изтегли отровата, ето какъ постѣпватъ. Единъ туземецъ изважда съ прѣчка кобрата отъ кутията и я хвърля на земята; това страшно раздразва животното. За щастие, кобрата е доста кжсогледа и се страхува отъ силна свѣтлина. Като намѣрятъ най-сгодния моментъ, притискатъ главата ѝ съ една прѣчка къмъ земята, следъ това, като притисне съ кракъ опашката ѝ, докторътъ я хваща съ свободната си рѣчка задъ главата. Тогава предъ кобрата поставятъ една чаша, покрита съ изопнато платно, напоено съ воскъкъ.

Разярената змия се опитва да хапе и забива зѣбитѣ си въ платното, а въ тоя мигъ отровата почва да капе въ чашата. За да получатъ по-голѣмо количество отрова, притискатъ отровнитѣ ѝ жлѣзи. Отровата е жълто-зелена и доста гѣста течность. По тоя на чинъ могатъ да получатъ 700—800 милиграма отрова, която, за да може да се пренесе, изсушава се по особени начини. При преработването на отровата се губи около 60 на сто отъ първото ѝ тегло.